

در هنگام دعا کردن هیچگاه تنها نیستیم

خطبه انجیل یوحنا فصل 16 ایه 23-33

فرش ایرانی بایستی حتما یکی از وسایل شگفت انگیز ساخته شده در جهان باشد. ادم می تواند از نقش و طراحی رنگ های این گونه فرش ها ، مخصوصا زمانی که نور به آن تابیده می شود را به خوبی لذت ببرد. ولی دقیقا همان جایی که ما از لطافت و هنر روی فرش حیرت زده می شویم ، طرف دیگر فرش از نمایی زیر و بی ترکیبی تشکیل شده است. و همین امر باعث تفاوت فرش دست باف از فرش ماشینی می گردد چراکه سمت پشت فرش ماشینی با قسمت روی فرش فرق ان چنانی ندارد و طرح فرش در هر دو طرف به صورت یکسان می باشد ولی ما این را در فرش دست باف نمی بینیم.

یکی از ساختارهای بنای کلیسای مسیحیان شبیه فرش دستبافت ایرانی می باشد. کلیسای مسیحیان به دو قسمت متفاوت تقسیم می گردد یک طرف ان که آغاز زندگی مسیحانه ای است که از عیسی شروع می شود و تا روز ظهور او ادامه می یابد و طرف دیگر ان مبارزه هایی می باشد که ما مسیحیان در طول این مدت بایستی در این جهان انجام بدهیم. که با صبر و شکیبایی نیز همراه می باشد. ما امروزه در طرف نادیدنی کلیسا که همان وعده خداوند است زندگی می کنیم ولی در همین حال ما خوب می توانیم ان نقش زیبای روی کلیسا را بشناسیم. ولی شاید هم برای ما روی خوش کلیسا قابل رویت نباشد و همیشه رنج و عذاب ان را درک بنماییم. عیسی تمام این سختی هایی که ما انسان ها بر روی زمین تحمل می کنیم را بخوبی می شناسد. عیسی نمی خواهد که ان سمت زیبای کلیسا را از ما مخفی نگه دارد بلکه او به کرار این نمای پاک را به ما یادآور می نماید هرچند که امکان دارد ما انسان ها با درگیرهای روزمره ای که داریم باعث ناپدید شدن این نما از

دیدگان ما شود. به همین خاطر عیسی قصد دارد که در این راه به ما نیرویی زیاد هدیه دهد. نیرویی که ما بتوانیم با آن از این دنیای تاریک نور روشنایی او را ببینیم. او در این راه به ما یک آگاهی روشنی هم می بخشد.

که آن عبارت از : آگاهی داشتن از اینکه خداوند در دعاهایمان این را به ما تضمین داده است که این نیرو را در سختی هایمان به ما خواهد داد.

شاید ما تا به حال به این فکر افتاده باشیم که خداوند دعاهای ما را نمی شنود و یا شاید هم این حس را داشته باشیم که دعایی که بر سر زبان ما آمده است به جایی راهی پیدا نخواهد کرد. ولی عیسی می خواهد که چشم های ما را بر روی آن اتفاق هایی که با دعاهایمان اتفاق افتاده است معطوف نماید. او قصد دارد این آگاهی را به ما بدهد که ما بتوانیم آن سمت خوب کلیسا را ببینیم که با دعاهایمان اتفاق می افتد. به همین دلیل دعاهایمان دقیقاً همانند نخ های فرش ایرانی می باشد. نخ هایی که بدون بافتن معنی ندارد و با بافتن یک تخته فرش و به یک فرش ایرانی تبدیل می شود. ما مسیحیان بدون عیسی همانند آن نخ های قالی می باشیم. وقتی که ما بر روی نیرو و اراده خودمان تکیه کنیم دیگر هیچ انتظار و حقی نباید داشته باشیم که خدا صدای ما را بشنود. ولی در عیسی این موضوع متفاوت است زیرا دعاهای او با دعاهای ما یکی است و برای همین انزمانی که من احساس ناتوانی در دعا کردن می نمایم عیسی به فریاد من خواهد رسید و او برای من و از جانب من دعا خواهد کرد.

همانطوری که عیسی در انجیل می فرماید: شماها در یک روزی به نام من دعا خواهید نمود و من هرگز به شما نخواهم گفت که من در نزد خدای پدر برای شما دعا می کنم. پدری که شما مسیحیان را دوست دارد و به خاطر اینکه شما من را دوست دارید و به من ایمان دارید که من از طرف خدای پدر آمده ام.

ما انسان ها اغلب این گنج با ارزش عیسی را که او در این راه به ما داده است را نمی بینیم و همیشه در بین افکار انسانی ما باقی می مانیم و از برنامه خوب عیسی غافل می شویم. به عبارت دیگر با این طرز تفکر ما همیشه در سمت پشت و ناهماهنگ فرش دستبافت ایرانی قرار می گیریم و خبری از سمت زیبای فرش نداریم و یا حتی در برخی از موارد فکر می کنیم که در آنجا تنها مانده ایم و دعاهایمان دیگر به جایی راهی پیدا نمی کند. ولی عیسی در اینجا به ما هشدار می دهد چراکه همانجایی که عیسی با خداوند یکی است ما نیز هم در عیسی همانند او می شویم. در این حالت ما دعاهایمان را بصورت مستقیم به خداوند می گوئیم و او هم آنها را گوش فرا می دهد. به همین سبب عیسی از ما می خواهد که به درگاه خدا دعا نماییم تا یک شادی بی وصفی در دست های او بیاییم.

عیسی دوست دارد که ما طعم نیروی خداوند را همواره بچشیم برای همین او به ما دستور می دهد که همیشه به خداوند دعا نماییم. و وقتی هم که این حس را داشته باشیم که کسی دعای ما را نمی شنود او می خواهد که ما دعاهایمان را اینگونه تصور نماییم که آنها از طرف عیسی گفته می شوند. برای پی بردن به ارزش یک فرش اصیل ایرانی ادم باید سمت روی فرش را ببیند و همچنین برای پی بردن به ارزش های بالای دعاها بایستی آنها را از سمت و دید خداوند بنگریم.

عیسی همان تار و پود کلیسا می باشد که ان سبب این شده است تا ما بتوانیم بخشی از بدنه کلیسا بشویم. برای همین ، دید ما در هنگام دعا کردن همان دید عیسی می باشد. ما همان کارهایی که عیسی برای ما در نظر گرفته است را انجام می دهیم. ما میخواهیم که به عیسی دعا و عبادت نماییم همانطوری که به ما توصیه کرده است. هدف دعاهای عیسی همیشه کسانی بوده اند که هنوز پیام او را نشنیده اند و نجات نیافته اند او دوست دارد که ما نیز دعاهایمان را برای اینگونه افراد انجام دهیم. دعاهای ما همیشه برای برادر و خواهرهای ما که در گرفتاری و بدبختی هستند خوانده می شود تا با این کار از خداوند بخواهیم که به آنها کمک نماید.

عیسی همین کلام را در زمان خداحافظی به شاگردانش گفته است تا آنها بتوانند در سختی ها قوی بشوند . عیسی به ما می گوید که شما در این دنیا ترس و بیم دارید ولی او همه آنها را از ما دور می سازد. ترس های دنیوی همیشه از طرف خارج و درون ما و از جانب شیطان به ما حمله ور می شوند. و همیشه تفکر ما را به انجایی هدایت می کند که ما شک و تردید به آینده داشته باشیم. ولی نگران نباشید عیسی ما را به جلو هدایت خواهد کرد چراکه او بر این دنیا پیروز گردیده است و عیسی میل دارد نگاه شاگردانش را به همان جا معطوف نماید. همانطوری که در مثال فرش ایرانی زده شد ما نبایستی همیشه به سمت پشت فرش بنگریم بلکه ما بایستی دیدی به سمت جلو داشته باشیم. ما بایستی ان روی زیبای فرش ایرانی را ببینیم همان نگاهی که به ما قدرت و نیرو می بخشد. در ان روزی که عیسی در این باره با شاگردانش صحبت نمود چشم های آنها باز گشته شد و بدین ترتیب حقیقت پاک عیسی را شناختند و فهمیدند که یک مسیحی بودند به چه معنایی می باشد. و به همین خاطر آنها به عیسی می گویند: اکنون دیگر ما با این حرف ها آگاه شدیم و نیازی به مثال نمی باشد. و به همین دلیل ما به تو ایمان می اوریم که از نزد خداوند آمده ای. با این حال شاگردان عیسی همیشه در کشمکش سختی های این دنیا و حرف های عیسی باقی مانده اند. و این را شما می توانید در ایه های انجیل به خوبی ببابید. همین امر تا امروز نیز به همین شکل برای ما باقی مانده است که در بین سخنان عیسی و اتفاق های این دنیا قرار گرفته ایم. چرا که ما هنوز در بهشت نیستیم. ولی این مبارزه ها به ما می آموزد که ما بندگان چه کسی هستیم و از سوی چه کسی آمده ایم. مثل یک فرش ایرانی که نخ های پشت و جلوی ان با هم در ارتباط هستند و فقط شکل آنها باهم فرق دارد. این درست است که ما انسان ها در زندگی روزمره مان چه در کلیسا و یا در زندگی شخصی مان ناراحتی ها و یا گرفتاری های زیادی داشته باشیم. ولی عیسی ما را به شکلی که ما خودمان را می بینیم نگاه نمی کند بلکه او ما را در ملکوت خودش می نگرد. همین مسیحی که در بزرگترین گرفتاری ها ما را ترک نخواهد کرد و همین دلیلی است برای داشتن یک شادی بزرگ از جانب او.

آمین